

خبر

کارگران مشمول کارت اعتباری ۱/۵میلیون تومانی می‌شوند

● **ایرنا:** مدیرعامل بانک قرض‌الحسنه مهر ایران گفت: واحدهایی که حقوق و دستمزد خود را برعهده صندوق مهر‌رضا یا بانک قرض‌الحسنه مهر ایران قرار دهند، کارگران این واحدها از کارت اعتباری ۱/۵ میلیون تومانی برخوردار می‌شوند. غلام‌رضا مصطفی‌پور، با بیان اینکه با تخصیص این کارت‌ها سطح رفاهی کارگران افزایش می‌یابد، یادآور شد: اکنون توزیع این کارت‌ها در سطح محدودی انجام شده که نتایج مثبتی به دنبال داشته است. وی با یادآوری اینکه کارت اعتباری مذکور در اقساط ۱۶ تا ۱۸ ماهه تقسط شده است، افزود: برآورد مرحله نخست، ۲۰۲هزار کارت بوده که مبلغ آن تأمین شده و در صورتی که کسری منابع وجود داشته باشد، طرح متوقف می‌شود.

قیمت انواع شیرینی اعلام شد

● **فارس:** رئیس اتحادیه کشوری قنادان، جزئیات انواع شیرینی را اعلام کرد. محمد نصرتی اظهار کرد: بازار شیرینی اسمال بسیار متنوع است و در حد کفایت تولید شده است. وی افزود، با وجود آنکه دولت روغن و شکر با قیمت مناسب در اختیار ما قرار نداده است، اما ما مناسب بدیدیم قیمت انواع شیرینی در شب عید افزایش نداشته باشد. رئیس اتحادیه کشوری قنادان درخصوص قیمت انواع شیرینی برمصرف گفت: شیرینی تر درجه یک خله‌های هر کیلوگرم هشت‌هزار تومان، شیرینی دنامرکی هر کیلوگرم شش‌هزار تومان، شیرینی زبان پاپیونی هر کیلوگرم شش‌هزار و ۵۰۰تومان، شیرینی ربنجی هر کیلوگرم شش‌هزار و ۵۰۰تومان و کیک یزدی درجه یک هر کیلوگرم پنج‌هزار و ۴۰۰تومان باید عرضه شود.

نگرانی دامداران از تلف شدن دام

● **فارس:** در حالی که دامداران از تلف شدن دام‌هایشان به دلیل کمبود یک واکسن ضروری ابراز نگرانی می‌کنند، معاون بهداشتی و پیشگیری سازمان دامپزشکی کشور گفت: شبکه توزیع نامناسب بخش خصوصی عامل کمبود واکسن آنترتوکسموی در بازار است. محسن مشکوه در پاسخ به اینکه دامداران از نبود واکسن آنترتوکسمویی و عرضه آن در بازارهای سیاه به قیمت چند برابر گله دارند، گفت: بخش خصوصی متولی توزیع واکسن آنترتوکسموی است و متأسفانه بر اساس گزارش‌ها این واکسن را در آبپارها احتکار کرده یا توزیع نامناسب کرده‌اند. معاون بهداشتی و پیشگیری سازمان دامپزشکی کشور افزود: در حالی که براساس استعلام، ۷۸میلیون دز از این واکسن از ابتدای سال‌جاری در کشور توزیع شده‌است، اما گزارش واکسنیاسون ۴۰میلیون در‌است، مشکوه افزود: میزان نیاز دام کشور به واکسن آنترتوکسموی ۹۱/۵میلیون دز است که ۸۵میلیون دز بیش از این میزان یعنی ۷۸میلیون دز از ابتدای سال‌جاری توزیع شده است. به گفته مشکوه تنها شبکه توزیع نامناسب و سودجویی برخی افراد باعث شده تا این واکسن‌ها به دست دامدار نرسد.

رشد ۱۰۵درصدی ارزش معاملات سهام

● **ایرنا:** ارزش خرید و فروش‌ها در بازار سرمایه طی هفته گذشته ۱۰۵درصد به حجم آن ۹۵۷/۹درصد افزایش داشت. دومیلیارد و ۱۶۹میلیون سهم و حق تقدم به ارزش ۱۱هزار و ۴۰۰میلیاردریال طی هفته منتهی به ۲۲تقد، در بورس اوراق بهادار تهران معامله شدند. این در حالی است که در معاملات این هفته بازار سهام ۷۵میلیون سهم سیمان تهران به ارزش ۲۷۹میلیارد و ۷۵۰میلیونریال در تابلو اصلی معاملات به صورت عمده خریداری شد. همچنین ۸۹۹میلیون و ۹۴۰هزار و ۴۲سهم پالایش نفت بندرعباس به ارزش سه هزار و ۲۶۶میلیارد و ۵۱میلیونریال و سهم‌میلیون و ۷۰۲هزار و ۹۸۶ سهم صنایع ریخته‌گری ایران به ارزش ۱۱میلیارد و ۱۹۷میلیونریال به صورت عمده خریداری شد. بر این اساس، در هفته‌ای که گذشت یکمیلیارد و ۴۰میلیون سهم به ارزش هفت‌هزار و ۲۲میلیاردریال به صورت خرد و بلوک تغییر مالکیت یافت. حجم معاملات خرد در قیاس با هفته پیش ۲۲/۶درصد و ارزش آن ۳۰۶درصد افزایش داشت.

مهدی الیاسی، امین قلعه‌ای: از حضور و کشف نفت در ایران یکصد سال گذشت. بیش از نیم قرن از ملی‌شدن آن گذشته است. در تمام این سال‌ها صنعت ملی نفت بخش‌های دولتی را فریبه کرده است چنانکه از قبل نفت صنایع مختلف ایجاد شده، اما هیچکدام به طور کامل نتوانسته‌اند خود خرج و دخل‌شان را دربریاورند. چنانکه اگر نفت را از اقتصاد بگیرند، گویی فلج آنها را تسریع کرده‌اند. هستند کسانی که این طلای سیاه را موجب بسیاری از گرفتاری‌های اقتصاد بیمار ایران می‌دانند. سعید لیلاز روند ملی شدن نفت و حرکت به سوی دولتی شدن آن را بررسی کرده است.

● **برخی اقتصاددانان با این استدلال که ملی شدن صنعت نفت پلی به سوی دولتی شدن آن بوده است، مدعی‌اند که اگر این امر اتفاق نمی‌افتاد امروز جامعه ما به بسیاری از مشکلات مبتلا نمی‌شد. ارزیابی شما از این استدلال چیست؟**

من در پاسخ به این انتقاد یک جواب ساده دارم. و آن اینکه دولتی‌شدن نفت ایران بسیار بهتر از تملک آن به دست بیگانه بود. به نظر من نخستین دستاورد ملی شدن صنعت نفت انتقال مرکز ثقل تحولات سیاسی واجتماعی ایران به داخل کشور بود. به ترتیبی که از آن دوره به بعد هرگز نقش عناصر خارجی در تحولات سیاسی ایران تعیین‌کننده نبوده است و این مساله غیرقابل کتمان است. اما در مورد دولتی شدن صنعت نفت و انتقادهایی که به آن وارد می‌کنند هم به نظر من منتقدان تا حدود زیادی حقایق را نادیده می‌گیرند. اگر بپذیرم که ملی شدن صنعت نفت و تلاش برای کوتاه کردن دست بیگانگان از ثروت عظیم نفتی برآیند خواست طبقات سیاسی واجتماعی ایران بوده است و از سوی دیگر شرایط اقتصادی در کشور به گونه‌ای نبوده که بخش خصوصی توانایی سرمایه‌گذاری و ورود به صنعت نفت را داشته باشد، آیا چارای جز دولتی‌سازی آن باقی می‌ماند؟ دقت کنیم که همین امروز با گذشت ۶۰سال از آن اتفاق هنوز در ایران بخش خصوصی ما توانایی حضور یکپارچه و تاثیرگذار در بخش نفت اقتصاد ایران را به دست نیاورده است. اما گذشته از همه مواردی که برشمردم به نظرم انتقادکنندگان از نهضت ملی شدن صنعت نفت در تحلیل خویش از این موضوع تاریخی دچار یک اشتباه هستند و آن اینکه تاریخ «گر» ندارد. واژه اگر در تحلیل تاریخ مثل یک تمرین ذهنی است، مثل جدول «سودوکو» جذاب است ولی به قول «محمد سروری» هوده‌ای ندارد. می‌توانیم صدها و هزاران اگر بگوییم اما من معتقدم که آنچه در تاریخ اتفاق افتاده یگانه محتمل ممکن بوده است. یعنی برآیند نظرات، کنش‌ها و واکنش‌های مجموعه نیروهای اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و طبقات اجتماعی، آرایش و تعاملات‌شان با یکدیگر به گونه‌ای بوده که برون داد آن همان چیزی بوده که در تاریخ روی داده است.

● **شما ملی شدن صنعت نفت را یک خواست ملی و فراگیر در ایران ارزیابی کردید. اما سوال اینجاست که این خواست و اراده ملی چگونه شکل گرفت؟ یعنی از چه لحظه‌ای جامعه ایران به اهمیت صنعت نفت و لزوم ملی شدن آن پی برد؟**

مطالعات تاریخی نشان می‌دهد که از زمان کودتای سوم اسفند ۱۲۹۹ به بعد گرایش بسیار روشنی در پهلوی اول برای نوسازی و مدرنیزاسیون ساختار اقتصادی، اجتماعی و اداری ایران وجود داشت. حال آنکه این امر نیازمند چنان منابع مالی بود که اصلا در مخیله کسی نمی‌گنجد. اگر به منابع رجوع کنیم می‌بینیم که سنگین‌ترین و بیشترین حجم دولتی شدن و انحصاری شدن در اقتصاد ایران در دوران رضاشاه اتفاق افتاده است. مثلاً «رضاشاه» بازگانی خارجی را دولتی کرد چرا؟ چون برای توسعه ایران به منابعی احتیاج داشت که برخلاف اتحاد جماهیر شوروی از روستا نمی‌توانست تأمین شود یا برخلاف کشورهای اروپای

جدید وسیله اجرای احکام مدنی دادگستری چابهار در پرونده کلاسه ۸۹/۷۹/ارجایی/اجرایی در نظر دارد در خصوص محکومیت شرکت سیمان کاربین و آقای اردشیر نصری و فرامرز جوانرودی بطرقیت آقای توقیف ثمنینی‌پور اقلام ذیل را که توسط کارشناس رسمی دادگستری کارشناسی گردیده از طریق مزایده بفروش برساند
تاریخ مزایده روز پنجشنبه ۱۳۹۱/۹/۹۲ ساعت ۹الی ۱۲ در محل اجرای احکام مدنی دادگستری چابهار می‌باشد.
کسانی که تمایل به خرید دارند می‌توانند یک هفته قبل از برگزاری مزایده از محل توقیف اموال به آدرس چابهار، شهرک صنعتی پیکره هفتم، کارخانه سیمان کاربین بازدید و قیمت پیشنهادی خود را به این اجرا اعلام فرمایند، کسانی که آخرین قیمت پیشنهادی از برنده مزایده دریافت و به حساب سپرده دادگستری واریز و در صورت انصراف از مبلغ فوق هزینه‌های اجرایی کسر و الباقی به نفع دولت ضبط خواهد گردید.

زره داخل آسیاب – حدودا ۵۰ تن – ارزش برآوردی: سه میلیارد ریال

شل بندنه آسیاب – حدودا ۶۰ تن – ارزش برآوردی: ۹ میلیارد ریال

موتوربال میل به انضمام گیربکس مربوطه – ارزش برآوردی: دو میلیارد ریال

سیستم فن و غبارگیر: با توجه به استهلاک زیاد تا زمان نصب و راهاندازی قابل ارزیابی نیست

مخازن – حدودا ۱۴۰ تن – ارزش برآوردی: ۲۰۰ میلیون ریال

سیستم نوار نقاله متحرک – ارزش برآوردی: یکصد میلیون ریال

بگ فیلتر – ارزش برآوردی: پانصد میلیون ریال

شاسی‌های نصب شده به عنوان پایه تاسیسات و تجهیزات شامل: شاسی سالن بارگیری مرکب از ۱۰ ستون از تیرآهن نمرة ۳۵ به ارتفاع ۱۰ متر به میزان حدودا ۵/۵ تن – شاسی سالن بارگیری مرکب از ۲۶ پل از تیرآهن نمرة ۴۵ به طول ۴/۵ متر به میزان حدودا ۱۵ تن – پل‌های سالن بارگیری مرکب از ۲۶ پل از تیر آهن نمرة ۴۵ به طول ۴/۵ متر به میزان حدودا ۱۲/۵ تن – پل‌های سالن تولید مرکب از ۴ پل از تیرآهن از تیرآهن نمرة ۴۵ به طول ۹ متر به میزان حدودا ۳ تن و ۱۸ پل از تیرآهن نمرة ۴۵ به طول ۴/۵ متر به میزان حدودا ۶ تن – جمعا به میزان حدودا ۴۲ تن – ارزش برآوردی: ۵۰ میلیون ریال.

اقتصاد

سعید لیلاز در گفت‌وگو با «شرق»:

کودتای ۲۸مرداد هم ملی شدن نفت را محو نکرد

عکس سعید لیلاز، مدیرعامل صندوق ملی نفت ایران

در همان دوره‌ای بود که مجموعه آرایش نیروهای سیاسی و طبقات اجتماعی ایران برای ملی شدن صنعت نفت، موجی را ساختند تا او بتواند این موج را نمایندگی کند. همه شخصیت‌های بزرگ تاریخی این‌گونه‌اند. حتی امام خمینی، مگر ایشان در ۱۵ خرداد ۴۲ نکوشیدند که تحولی اساسی ایجاد کنند، چرا نشند؟ و چرا در بهمن۵۷ این امکان میسر شد؟ چون هم آرایش نیروهای سیاسی و هم خواست طبقات اجتماعی با ایشان هم‌راستا شد. یک مثال مهم برای فهم این سخن ماجرای ترویر «رزم آرا» است. رزم آرا در سال ۱۳۲۹ ترویر شد. در تحلیل موضوع ملی شدن صنعت نفت نباید نقش این ترویر را دست‌کم گرفت. ترویر اصلی رزم آرا به‌دلیل آن ترویر شد، توغین او به ملی شدن بود. جالب اینکه عامل این ترویر «خلیل طهماسبی» از اعضای «فداییان اسلام» بود. این ترویر چنان جوی در ایران ایجاد کرد که دیگر کسی جرأت اینکه علیه ملی شدن صنعت نفت در ایران حرف بزند را نداشت. یعنی در این فرایند ما با پیکره واحدی مواجهیم که نیروهای ملی، نیروهای مذهبی و دربار بخشی از آن بوده‌اند. یعنی مجموعه‌ای از نیروها که تبلور و تجسم آنها در مرحوم محمد مصدق با آن سرسختی و لجاجتی که از او سراغ داریم، توانستند صنعت نفت ایران را ملی کنند.

● **پس چرا برخی می‌گویند که پس از واقعه ۲۸مرداد شرایط به قبل از دوران ملی شدن صنعت نفت بازگشت؟**
ابدا این حرف درست نیست. اتفاقا یکی از نشانه‌ها برای همه‌گیر بودن خواست ملی شدن صنعت نفت این است که بعد از واقعه ۲۸ مرداد چمنیز به حالت سابق بر نرنگشت. ایران مالکیت خود بر نفت را حفظ کرد. یعنی در حقیقت شرایط به قبل از آن برنگشت، فراموش نکنیم که شده پیش از قرار گرفتن مصدق در مقام نخست‌وزیری، سند ملی شدن صنعت را امضا و تأیید کرد. از این گذشته هم در اظهارات و هم در عملکرد «محمدرضا» هم می‌توان حمایت از ملی شدن صنعت نفت را دید. به عنوان مثال، از بعد از تأسیس اوپک تا زمان سرنگونی شاه، ایران همواره جزو سران جناح رادیکال اوپک بوده است و البته این وضعیت همچنان بعد از انقلاب هم ادامه داشته، جالب است بدانید که نقش ایران و عربستان در اوپک از بدو تأسیس آن تاکنون به اندازه سرسوزنی تغییر نکرده است. یعنی عربستان رهبر جناح کند روی اوپک است و ایران رهبر جناح تندرو.

● **برخی برای انتقاد به دولتی شدن صنعت نفت به استدلال‌هایی نظیر استقلال سیاسی دولت از جامعه در اثر بی‌نیازی او از درآمد‌هایی همچون مالیات می‌پردازند. به نظر شما صنعت نفت عامل اصلی انسداد سیاسی در کشور بوده است؟**
این سخن شاید درست باشد اما تاریخ استبداد ایرانی سه هزار ساله است. برخی معتقدند در شکل‌گیری این فرایند ساختار اقلیمی از نقش بسزایی برخوردار است. به تاریخ «میراب»‌ها در ایران دقت کنیم. می‌دانیم که اولین پادشاهان ایران میراب‌ها بوده‌اند یعنی کسانی که آب توزیع می‌کردند شاه هم می‌شدند خب به جای آب، نفت نشست. اگر دقت کنیم ما شدیدترین شکل استبداد در ایران را قبل از ملی شدن صنعت نفت داریم. در حقیقت این قبیل استدلال‌ها از هر زاویه دیدی که مطرح می‌شوند، چه چپ مارکسیستی و چه راست هائیکی، بر بنیانی بنا نهاده شده که بر اساس آن اقتصاد مهم‌ترین عامل تاثیرگذار بر سیاست تفسیر می‌شود. «لنین» در کتاب «دولت و انقلاب» می‌گوید دولت به عنوان نماینده یک طبقه اجتماعی شکل می‌گیرد و بر سایر طبقات دیکتاتوری اعمال می‌کند و بعد خود تبدیل به عنصری مستقل شده و ماهیت فراطبقاتی به خود می‌گیرد و خود حفظ آن شبکه برای دولت یک مأموریت می‌شود. در درس مربوط به عمر سازمان‌ها هم داریم که سازمان‌ها در چرخه حیات خود از جایی به بعد اصلی‌ترین مأموریت را حفظ خودشان قرار می‌دهند. اما با این استدلال‌ها آیا می‌توان گفت صنعت نفت ایران نباید ملی می‌شد؟ بههر حال از دیدگاه علمی جایی برای محکم کردن یک اتفاق که در تاریخ افتاده، وجود ندارد. ضمن اینکه حتی اگر این کار را بتوانیم بکنیم این اتفاق یعنی ملی شدن صنعت نفت محکوم شدنی نیست. ملی

شدن صنعت نفت ایران یک گام تاریخی به جلو بود.

● **شما به درستی ملی شدن صنعت نفت را یک گام تاریخی به جلو ارزیابی می‌کنید، حال آنکه در تجربه تاریخی ما از این ماجرا تجربیاتی از نادیده گرفتن تبعات ورود بی‌مهلبای پول نفت به اقتصاد کشور و در نتیجه تلاطمات سیاسی واجتماعی بزرگ در جامعه تا شکست طرح‌هایی همچون حساب و صندوق ملی مشاهده می‌شود. آیا وقت آن نرسیده که بپذیرم اقتصاد ایران رویای رشد بدون درآمد‌های نفتی را در سر می‌پروراند؟**

قطعا همین‌طور است. در پاسخ به این سوال بر یک مفهوم کلیدی تأکید می‌کنم و آن چیزی نیست جز «تجربه». آنچه شما به آن اشاره کردید حاصل تجربه تاریخی ما ایرانی‌ها بوده است. امروز ما به تجربه دانسته‌ایم که سرازیر شدن پول نفت به اقتصاد ملی، گذشته از تبعات اقتصادی چه تبعات اجتماعی، سیاسی و فرهنگی به همراه می‌آورد و جالب‌تر اینکه ما دایما در حال تجربه‌اندوزی در این عرصه هستیم. به اقدامات دولت در این عرصه دقت کنید. اقدام دولت در هدفمند کردن پالانه‌ها را گامی به جلو می‌دانم. در این‌ دوره آمدند درآمدهای نفتی را به شکل هدفمند بین مردم تقسیم کردند. این حرکت به هر حال یک گام به سمت دموکراسی است. این کار بهتر از این است که عده‌ای برای درآمدهای نفتی تصمیمات غیراقتصادی یا بدون صرفه اقتصادی و کارآمدی بگیرند. همین حرکت را با کاری که هوبنا می‌کرد، مقایسه کنید.

او پول نفت را تماما به واردات مواد غذایی و مصرفی اختصاص داد که در اثر آن روستا و حاشیه شهر فراموش شد. ما به پله تجربیات بهتری کسب کردیم. نکته بعد

اینکه ما در این مسیر همواره رد پای مردم را می‌بینیم. دولتی مثل دولت «حمیدنژاد» مخلوق افزایش درآمدهای نفتی است. رقابت‌های انتخاباتی سال ۸۲ را به یاد بیآوریم. چند کاندیدا بل شعار توزیع درآمدهای نفتی به میدان آمدند و چند کاندیدا بل شعار توسعه اقتصادی و توسعه سیاسی، فرض کنیم نفر دوم در اول انتخابات ۸۴ آقای احمدی‌نژاد نبود. نفر بعدی یعنی آقای کروبی با شعار تقسیم پول نفت موفق به جلب آرا شده بود. این یک تجربه برای مردم ماست. یعنی برای شناخت تحولات سیاسی واجتماعی در یک جامعه نباید خیلی به دنبال عواملی بیرون از آن جامعه بود. سطح آگاهی‌های منبعث از تجربیات گذشته رفتارها و کنش‌های اجتماعی و سیاسی در جامعه را شکل می‌دهد. این مساله در همه جوامع صادق است. در یونان حزبی که کنار گذاشتن سیاست ریاضت اقتصادی از طریق خروج از اتحادیه اروپا را تجویز می‌کرد، رای نیاورد. چرا؟ چون مردم، دولت پوپولیست را تجربه کرده‌اند. مردم ما پوپولیسم را تجربه کرده بودند که در این هشت سال اخیر تجربه کردند. ما در سال ۱۳۹۰ به‌ازای هر ایرانی دوهزاردلار درآمد ناشی از صادرات نفت داشتیم. این درآمد در تاریخ ایران بی‌همتااست. دولت آقای احمدی‌نژاد در سال ۹۰ چیزی حدود یک ششم این پول را به ایرانی‌ها داده. منتها درآمد آنقدر زیاد بود که کمبود آن دیده نشد. از این به بعد اگر کسی بیاید و بگوید پول نفت سر سفره می‌آورد دیگر کسی باور نخواهد کرد.

● **اما منتقدید راحل برای رسیدن به رشد اقتصادی بدون اتکا بر درآمد نفت چیست؟**
راهی جز آزاد کردن اقتصاد نداریم. تا زمانی که اقتصاد ایران آزاد نشود هرقدر پول وارد اقتصاد شود همین است. نهاد دولت همیشه میل به ریختن‌پوش دارد چه در ایران و چه در آمریکا بنابراین به نظر من ریختن نفت در حوضی که هزار سوراخ دارد هیچ عایدی برای ما ندارد. در سایه اقتصاد آزاد و بسا حفظ قدرت خرید طبقات محروم و با برقراری نظام تأمین اجتماعی نیرومند و خصوصی‌سازی کامل است که می‌توان نسبت به نحوه مصرف درست درآمدهای نفتی امیدوار بود. از طرف دیگر بزرگ‌ترین مشکل ما در این اهمیت برخوردار است. دموکراسی سرعشت به سمت توسعه کمتر از استبداد است ولی چون با ثبات‌تر است در نهایت دموکراسی جلو می‌افتد. فرق دموکراسی و استبداد در اقتصاد به مسابقه لاک‌پشت و خرگوش می‌ماند. همیشه لاک‌پشت برنده است. در حوزه نفت مهم این است که دموکراسی داشته باشیم منتها اینها به هم پیوسته است یعنی یک دور درست شده.

● **اما اگر دولت تمایلی به آزادسازی اقتصاد نداشت، تکلیف چیست؟**

معنی این حرف این است که با دستورالعمل اقتصاد آزاد نمی‌شود. یعنی با فرمان و اراده دولتمردان اقتصاد آزاد نمی‌شود. آزادسازی اقتصادی از یک لحظه آغاز می‌شود و آن لحظه‌ای است که دولت ضرورت این مساله را درک کند. شاید اقدامات احمدی‌نژاد را بتوان برای حصول این درک از شرایط اقتصادی کشور از سوی دولت بعدی مفید ارزیابی کرد. چون امروز در نتیجه اقدامات احمدی‌نژاد درآمد نفت برای کسی قابل محاسبه نیست تا وعده بدهد که بدون اتکا به بخش خصوصی، مترو، آزادراه و کارخانه خواهد ساخت. در حقیقت آقای احمدی‌نژاد سهم نفت در اقتصاد ایران را از موضوعیت انداخته است. یعنی اگر بشک‌های صدارل درآمد نفتی داشته باشیم باید همه آن را به مردم بدهیم. نکته فقط اینجاست که اگر درآمد نفتی به زیر صدارل سقوط کرد باید چه کنیم؟ ما در سال ۱۳۹۰ حدود ۱۲۰میلیارددلار درآمد نفتی داشتیم در حالی که دولت حتی ۱۴هزارمیلیارد تومان هم خرج بودجه عمرانی نکرده است.

اخبار انرژی

با افتتاح پالایشگاه سازند

تولید و مصرف بنزین در کشور برابر شد

● **فارس:** با راهاندازی بزرگ‌ترین طرح بنزین‌سازی جهان با حضور رئیس‌جمهوری و افزایش هشت‌میلیون لیتری تولید بنزین در کشور، تولید روزانه به ۶۱میلیون لیتر رسید که براین اساس تولید و مصرف بنزین در کشور برابر شد. طرح افزایش ظرفیت و بهبود کیفیت فرآورده‌های نفتی پالایشگاه امام خمینی(ره) امروز با حضور رئیس‌جمهوری افتتاح شد. با اجرای این طرح حجم تولید بنزین این پالایشگاه به روزانه ۱۶ میلیون لیتر با استاندارد یورو ۴ رسید. رئیس‌جمهور روز پنجشنبه در آیین بهره‌برداری از طرح توسعه پالایشگاه سازند گفت: «با بهره‌برداری از طرح توسعه پالایشگاه امام خمینی(ره) سازند، ایران در زمینه پالایشگاه‌سازی بی‌نیا شد». وی افزود: «نفت ایران قبل از انقلاب بیش از ۶۰ سال در دست بیگانگان بود. آنها محصول نفت ایران را با قیمت بسیار ناچیز از چاه‌های نفت بیرون می‌کشیدند. در جنگ جهانی نام ایران را پل پیروزی گذاشتند و این به دلیل انرژی مفتی بود که از ایران بردند». احمدی‌نژاد گفت: «در سال ۸۵ میزان تولید بنزین ۴۵میلیون لیتر و میزان مصرف آن ۷۵میلیون لیتر بود که اگر کنترل نمی‌شد و ما طرح سهمیه‌بندی بنزین را اجرا نمی‌کردیم امروز باید ۱۳۰ میلیون لیتر بنزین مصرف می‌کردیم که با توجه به تولید ۴۵میلیون لیتر باید مابقی را با هزینه‌های هنگفت وارد می‌کردیم». در بخشی از این مراسم معاون وزیر نفت از سرمایه‌گذاری ۱۴هزارمیلیاردتومانی در صنعت پالایشگاهی کشور در آینده‌ای نزدیک خبر داد. علیرضا ضعیفی اظهار کرد: «این میزان سرمایه‌گذاری در پالایشگاه آنهیتا فارس شیراز، فاز دو آبادان و پالایشگاه شهربار تبریز انجام می‌شود». وی تصریح کرد: «در حال حاضر نیز ۱۴هزارمیلیارد تومان سرمایه‌گذاری در پالایشگاه اصفهان، ستاره خلیج‌فارس و بندرعباس انجام شده که این طرح‌ها در خردنامه سال آینده به بهره‌برداری خواهند رسید».

افزایش ۱۳درصدی صادرات نفت ایران

● **خبرگزاری‌ها:** آژانس بین‌المللی انرژی در گزارشی از افزایش ۱۳درصدی صادرات نفت ایران با وجود تحریم‌های آمریکا و اروپا خبر داد. به گزارش مهر به نقل از «پلومرگ»، براساس گزارش آژانس بین‌المللی انرژی با وجود تشدید تحریم‌های آمریکا علیه ایران، در ماه گذشته، صادرات نفت ایران ۱۳درصد افزایش داشته است. در این گزارش آمده است تنها چیزی که واضح و شفاف است این است که بن‌بست بین غرب و ایران پایدار نیست. به گزارش فارس، آژانس بین‌المللی انرژی برآورد خود را در مورد میزان تقاضای نفت در سال ۲۰۱۳، با توجه به بروز نشانه‌هایی مبنی بر رشد اقتصادی ک‌سرعت بسیاری از اقتصادهای کلیدی جهان، کاهش داد. این آژانس، تقاضای جهانی نفت را در ۲۰۱۳، از ۱۰۷/۰میلیون بشکه در روز در ماه گذشته، به ۹۰/۶میلیون بشکه در روز کاهش داد. آژانس در مورد عرضه نفت گفت: عرضه جهانی نفت در ماه فوریه ۹۰هزار بشکه در روز بالا رفت و به ۹۰/۸۰میلیون بشکه در روز رسید. آژانس بین‌المللی انرژی انتظار دارد که تولید نفت کشورهای غیرعضو اوپک در ۲۰۱۳ به ۱۱/۱میلیون بشکه در روز افزایش به ۸۵/۲میلیون بشکه در روز برسد. اوپک پیش‌بینی خود را در مورد تقاضای جهانی نفت بدون تغییر نگه‌داشت.

کاهش سرمایه‌گذاری چینی‌ها از سه میلیارد ده به ۴۰۰میلیون دلار

● **ایسنا:** «تا دو سال پیش سرمایه‌گذاری چینی‌ها در ایران به دومیلیارد و مرز سه‌میلیارد هم رسیده، اما این روند در سال ۲۰۱۲ کم شد و در سال ۲۰۱۳ فقط به ۴۰۰میلیون دلار رسید». گفته استیلا عسکرالوادلی، «ها سه سال است که در اتاق ایران و چین سعی داریم ورود کالاهای مصرفی را محدود کنیم. ما ملدام به چینی‌ها فریاد می‌زنیم که در ایران سرمایه‌گذاری کنند و با ایرانی‌ها کار مشترک انجام دهند.» او افزود: «سال سختی را پیش‌رو داریم. ما هنوز از تحریم‌ها خلاص نشده‌ایم. آمریکایی‌ها در یک دست هویج و در دست دیگر انگشت دارند. تیم اقتصادی دولت باید به فکر اقتصاد باشد. در شش‌ماه اول سال آینده تیم اقتصادی باید کار سیاسی را رها کند و به کار اقتصادی بپردازد.»

بریده‌اخبار

● **ایرنا:** رئیس مرکز بازرگانی و صادرات پاکستان با دعوت از شرکت‌های ایرانی برای سرمایه‌گذاری در این کشور گفت: جمهوری اسلامی ایران و پاکستان به عنوان دو کشور دوست و برادر باید همکاری‌های دوجانبه خود را در زمینه‌های مختلف گسترش دهند.
● **ایرنا:** معاون وزیر راه و شهرسازی و رئیس سازمان راهداری و حمل‌ونقل جادای کشور از افزایش مقطعی نرخ خدمات حمل‌ونقل عمومی کشور تا پایان ۱۶ فروردین سال ۹۲ خبر داد: این نرخ پس از تعطیلات نوروزی به نرخ مصوب ۹۱ برمی‌گردد.
● **شرق:** با وجود تأکیدات چند باره بانک مرکزی و اعلام بخشنامه‌های صریح متعدد، هنوز برخی موسسات مالی و اعتباری از اجرای این بخشنامه طفره رفته و از عناوین مقدس در تابلو و عنوان خود استفاده می‌کنند.